Ч. 86. Середа 26 цьвітня (9 мая) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Перед відкритєм Думи.

Як кождий парлямент так очевидно і росийска Дума і Рада державна мусить мати якісь постанови, котрих мають держати ся всї ті, що до них вступають, отже не лиш посли, для нарад котрих буває уложений окремий реґулямін, але всї иньші люди, публика служба і т. д., для котрих призначений знов порядок домашний. Цікаво длятого послухати, які то внутрішні постанови будуть обовязувати в першім російскім парляменті. Коли читаємо то, що під тим взглядом подає часопись „Русскоє Ґосударство“, то мимо волї насуваєсь нам порівнанє з першими початками японьского парляменту та зі степенем культури і цивілїзациї в Росиї а Японїї. Аж жаль бере, що майже половина тої Европи, котра так славить ся своєю культурою, остала ся ще так далеко позаду Японїї. Але послухаймо, що згадана ґазета каже:

Догляд над порядком в льокалях Ради державної належить до предсїдателя Ради, котрий має під своєю властию комісаря з помічниками. Они пильнують того, щоби звітники (або репортери) від часописий, гостї і всї иньші люди держали ся точно постанов палати, в противнім случаю усувають їх із салї а в тій цїли можуть навіть ужити сили.

Инакше буде в Думі державній. О порядок і безпечність у всїх частях Таврийскої палати, котра єсть власностию царя, має дбати начальник „охрани“ і він за все одвічальний. Єго именує міністер справ внутрішних, і від него він дістає прикази а до своєї розпорядимости має віддїл поліциї і войска. Лиш в льокалях виключно для Думи призначених кінчить ся безпосередна єго власть. В льокалях тих доглядає порядку предсїдатель Думи, о скілько же хоче завести нарушений порядок, не має сам потрібної служби до того, лиш мусить віднести ся о поміч до начальника палатової охрани.

Найзамітнїйші суть хиба слїдуючі постанови: Хто хоче прийти на засїданє Думи, хоч би то й посол, сенатор або член Ради державної, мусить на три днї наперед повідомити дотичну канцелярию і одержить по черзї карту вступу... отже прийде на засїданє тодї, коли на него припаде черга, а гостї можуть одержати карту на таке засїданє, котре для них зовсїм не інтересне. В дальших артикулах сказано: При самім входї до льокалю треба конче здоймити верхнє одінє. Там дадуть також значок, посьвідчаючий право, що можна перебувати в льокали; значок той треба показати за кождий раз, коли того зажадають. При виходї треба той значок звернути назад. В льокали Ради державної або в Думі державній не вільно безусловно мати при собі капелюха, льорнети, палички, тростини, зброї і всяких тим подібних (яких?) річий. Впущені на засїданє особи обовязані мовчати і сидїти тихо і спокійно, поводити ся прилично, та не позваляти собі висказувати в який небудь спосіб свого вдоволеня, невдоволеня або догани.

Не дивниця, що в виду такої печаливости для безпечности і добра Думи державної річний видаток на „охрану“ преліміновано в буджетї на 43.000 рублїв.

Дня 4 с. м. відбув ся в Петербурзї конґрес конституцийно-демократичної партиї, котрого наради показали вже досить ясно, чого треба сподївати ся в Думі державній. Що же до самої партиї, то показало ся, що в ній проявляють ся два стремленя, одно спокійнїйше, умірнїйше, репрезентоване самим центральним комітетом; друге радикальнїйше серед членів з провінций. Засїданє відкрив проф. Карєєв а предсїдателем вибрано найдостойнїйшого члена, кн. Павла Долґорукова. Опісля професор Мілюков в довшій бесїдї обговорював тактику партиї в Думі державній. Мілюков зазначив, що услівя для сповненя

---

3)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлїйского — Артура Моррізона).

(Дальше).

— Отже так було, пане тайний, що я вийшов і заблукав ся. Аж ось приступає до мене якийсь чужий чоловік та й зараз поклепав мене по плечи. — Господоньку сьвятий, Михасю — каже він — менї здає ся, що то таки направди ти, Михасю — каже він — менї здає ся, що то таки направди, ти Михасю Лїмі.

— Так і називаю ся, сказав я; — але хто ви?

— Що, то ти мене не пізнаєш? — каже він; — таж ми ходили разом до школи. — Відтак затягнув мене зараз до якогось шинку і так там ласив ся коло мене та все платив.

— Маєш сірнички при собі? — спитав він. — А коли я встав, щоби пошукати а відтак нараз обернув ся, виджу, як той проклятий злодюга сидить і сипле з паперця якийсь порошок до моєї склянки.

— А щож ви тодї зробили? — спитав Юніт.

— Я луснув єго в єго замащене лице, пане тайний; того чей нїхто не возьме менї за зле. Такий падлюка, що хоче троїти щирих людий. Я луснув єго в єго замащене лице і пішов відтак домів.

— Будьте ласкаві, розповідайте дальше.

— Отже розкажу вам про нещастє, котре менї мало смерти не зробило. Я того дня пішов був до кришталевої палати, щоби трохи розірвати ся, бо я преці чужий в Льондонї. Коли я хотів домів вертати, зробила ся була на дворци погана глота, бо один поїзд був спізнив ся. Отже коли я стояв на самім краєчку перона, якраз коли надходив поїзд, один з невидимих убийників друлив мене з заду з такою силою, що я в одній хвили лежав як довгий на шинах. Льокомотива по половині перейшла по менї, але не зробила менї нїчого, бо я так сказати би лежав в противну сторону а відтак і дверник витягнув мене а я зі страху аж розболїв ся. Якийсь панок з помежи товпи запіяв як когут: „Я лїкар!“ і мене внесли до жадальнї а він зараз взяв ся рахувати мої кости і повипихав всїх людий за двері. Але кости були всї цїлі і при купі, бо так дала Пречиста Діва, але доктор все мене обмацовав, аж нараз єго рука опинила ся в моїй кишени від камізельки.

— А ви зачим так шукаєте, пане доктор? — кажу. — Чи хочете може таким способом собі заплатити?

Він засьміяв ся і сказав, що не возьме гроший від мене, він лише посмотрив за ребрами а відтак пішов я домів.

— А щож они робили в суботу з вами?

— В суботу зробили менї сьвято на цїлий день і я зачинав вже забувати об тім. Аж ось в недїлю! Два злодюги вхопили мене з заду за горло і мало що мене не задушили, звалили мене на землю і за чверть мінути повивертати менї всї кишенї. А то все в темнім заулку.

— Але нїчого вам не забрали, як то ви казали?

— Нїчогісенько, пане тайний. Але нинї зрана дістав я найбільший почестунок! Я ішов недалеко звідси повен розпуки і такий як збитий, аж нараз побачив того доктора з зелїзницї, того, знаєте, з кришталевої палати, а він стояв на брамі та все кивав на мене, щоби я прийшов до него.

— Як ся маєте? — каже він. — Дякувать, от якось, кажу; маю повно ґузів та синцїв на цїлім тїлї. — На правду? — каже він; то зайдїть до мене на хвильку. — Отже я пішов до него і заким ще міг до трох начислити, дістав я так по голові, що перевернув ся як неживий на землю. Чи я там лежав як труп пів години, чи може цїлу годину, того вже не знаю; але відтак встав я і виджу, що я в якійсь комнатї а там стоїть написано: „До винайменя“. Цїлий той дім мав такі бюра як отсе тут. Я мав величезну ґулю на голові — хочете може подивити ся? — і все довкола мене крутило ся. Все, що я мав в кишени, лежало на земли, лиш мого ключа не було; отже тота злодійска ватага пішла знов до мого помешканя.

— Чи ви певні того, що крім ключа нїчого не бракувало? — спитав Юніт.

— Зовсїм певно, пане тайний. Отже я пішов до дому а менї було досить недобре та я й не знав, чи добуду ся без ключа до середини. Аж ось виджу, що ключ в дверех а двері не замкнені. Але що там діяло ся в комнатї! Цїла виглядала як менажерия. Столи, стільцї, ліжко, все поперевертане до гори ногами. Ко-

задачі, яку собі партия ставить, суть незвичайно користні. Коли в партиї не буде роздору, то она буде розпоряджати великим числом представителів, підчас коли правительство, поминувши кількох ультраконсервативних, котрих оно само називає „революціонерами з правиці“, не має ніякої партиї. Що правда, оно хоче перетягнути селян на свою сторону, але настрій серед селян показує, що тоті заходи будуть надаремні. Так само підуть з конституцийними демократами і національні ґрупи в Думі.

Зовнішні услівя для діяльности партиї суть, що правда, о стілько некористні, що закони з 5 марта обмежують законодайні права Думи, але не відбирають її можности займати ся дуже важними роботами. Не відобрано їй права поробити перші кроки до заведеня загального права виборчого і до виготовленя основних законів горожаньских. Тут може прийти до конфлікту з правительством і з Радою державною а того конфлікту не потребує партия уникати за всяку ціну, хоч було би до бажаня, щоби він вийшов не від неї а від тих, що противлять ся єї проєктам законів. Оружиє партиї єсть в такій борбі недостаточне, бо міністри не одвічальні перед Думою, але всеж-таки має она можність висказувати свою нагану і своє недовірє. Вже тепер найвисша власть показала, що числить ся з проєктом в краю, коли зрекла ся проєкту основних законів державних і дала мінїстерству упасти. Внаслідок уступленя міністерства Вітте-Дурново ситуация значно змінила ся, бо хоч і як було би до бажаня почислити ся з тими, котрі допустили ся злочину, подіравивши приреченя з 30 жовтня, хоч і на як мало довіря заслугує нове мінїстерство, то всетаки треба признати сей крок найвисшої власти, усунене того кабінету.

Тактика партиї супротив нового правительства буде у великій мірі зависіти від престольної бесіди. Адреса з відповідию вискаже настрій більшости Думи.

Відтак заявив Мілюков, що партия мусить жадати знесеня кари смерти та розведеня парляментарного поступованя слідчого против виновників насильств давного правлїня, але він висказав ся против формального переобразованя Думи в конститууючі збори. На питане, чи Дума має поступати парляментарно чи революцийно, висказав ся він за парляментарним поступованєм, заявляючи, що „Дума повинна зробити для краю щось такого, що далось би вхопити в руки, щось важного, пожиточного. Правительство не з легким серцем зважилось би на конфлікт.

Найважнійшим змістом бесіди Мілюкова були слідуючі точки: 1) Партия ставить собі за задачу горожаньску свободу і рівноправність, заведенє загального, рівного, безпосередного і тайного права голосованя до Думи державної і до орґанів місцевої самоуправи, переведенє аґрарної реформи в дорозі законодайній і заспокоєнє справедливих бажань народностий; — 2) партия в своїх змаганях до сих цілий не злякає ся хоч би й конфлїкту з правительством, але не буде єго визивати, щоби одвічальність спала на правительство; — 3) за найлїпший плян операцийний уважає партия то, щоби зараз взяти ся до переведеня повисших законів за помочию внесеня відповідних проєктів.

Крім того жадає партия амнестиї, знесеня кари смерти, установленя парляментарної комісиї слідчої в справах незаконного поступованя, якого допустили ся репрезентанти правительства по 30 жовтня в борбі против свободолюбивого руху.

Предложеня Мілюкова стрітили сильний опір. Дурново з Костроми заявив, що край домагає ся конституцийних зборів. — Рождественский з Москви жадав, щоби в проґраму партиї взяти справу робітничу. Струве доказував, що в цїли управильненя справи робітничої треба би зараз установити парляментарну комісию. Иньші бесідники доказували, що не може бути сумніву, що цілий край єсть революцийний.

Родічев заявив, що дебата виказала, що будучій діяльности партиї не можна ставити формальних границь. Дума мусить взяти в свої руки також і справу робітничу. „Дума повинна знати, що єї сила у відвазї. За нами нарід і ми одвічальні за то, щоби висказати пильні бажаня народу. Боїте ся конфлїкту! Щоби єго уникнути, єсть лиш один спосіб: Мусимо знати, що не сьміє прийти до ніякого конфлїкту! Хто против народу, того у пропасть. Ми вступаємо до Думи зі сьвідомостию нашої сили і знаємо, що за нами мілїони. Ми хочемо робити велику роботу і не питаємо, хто наші прихильники, а хто противники. Коли там зрікають ся брїхнї, де она доси панувала, коли там бажають роботи, то конфлікту не буде. Коли же они засліплені брїхнею війдуть в колїзию з Думою державною, то буде то колїзия з роботою, до котрої нас нарід вислав. Кінчу мою бесіду тим, що присягаю, що Думи не розженуть, лиш що она зробить свою роботу.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Вибори на Угорщині. — Події в Росиї. — Вибори у Францию.

З Відня доносять: Пос. Ебенгох по конференциї з кн. Гогенльоге висказав надію, що реформа виборча буде переведена і що імовірно прийде до компромісу. Кн. Гогенльоге, що правда, рішив ся обставати при загальнім, рівнім, безпосереднім і тайнім голосованю, мимо того готов увзглядпити можливі до приняття бажаня головних клюбів палати послів. Що до парляментаризациї кабінету, то она прийде на порядок дневний аж по переведеню реформи виборчої. Рада державна буде склика на аж на день 15 с. м. і єсть надія, що до того дня дасть ся осягнути компроміс. Що до Чехів, то кн. Гогенльоге мав зазначити, що припускає, що они будуть для него так само прихильні як і для бар. Гавча, бо не дав їм причини до нарікання на него. Чутку, мов би то кн. Гогенльоге готов розвязати парлямент, уважає пос. Ебенгох за безосновну.

„Fremdenblatt“ заперечує чутку, мов би то межи кн. Гогенльоге а ґр. Потоцким настало якесь напруженє. На основі дотеперішних переговорів думає Fremdenbl., що вигляди на реформу представляють ся користно.

Вибори на Угорщині скінчили ся а вислід їх так представляє ся: З числа 413 мандатів одержали: партия независимости 240 (зискала 59, стратила 2); партия конституцийна 74 (зискала 33, стратила 10), партия народна 30 (зискала 7, стратила 3), Банффі 1, партия селяньска 1, демократи 3, диких 7, Румуни 14, Саси 12, Словаки 8, Серби 4.

Про церемонії відкритя Думи державної доносять з Петербурга: Дня 10 мая зберуть

мода лежала горі дном а всі шуфляди з неї повисувані та попересвертані. Все виглядало як по війнї, як би там господарила ціла армія.

— А все-таки нічого вам не забрали?

— О скілько я міг розглянути ся, нічого. Але я там не лишив ся, я пішов на полїцию, а їм то все сьмішно видавало ся.

— Але для вас самих то не було до сьміху. Скажіть же мені тепер, чи ви мали щось такого, якісь документи, якісь цінні річи або щось такого, на що би ваші знакомі могли були звернути увагу?

— Ні, пане тайний; на якого лиха мені документів а на цінних річах я таки зовсім не знаю ся.

— Пригадайтеж собі тепер лице того чоловіка, що то вам всипав якогось порошку до склянки та й того доктора з зелізниці. Чи они подібні до себе, або може они подібні до когось, кого ви знаєте?

Лїмі зморщив чоло і думав з напруженєм: Грім же би їх тріс — сказав він наконець, — мені здає ся, що они таки дійсно були подібні до себе. Але один з них мав повну бороду а другий лиш пабороди.

— А чи не був котрий з них подібний до пана Голлємса?

Лїмі аж підскочив: Матінко Христова, то правда. Оба би зовсім так само виглядали, як би були обголені. — А відтак додав по хвили: Господи сьвятий, не вжеж то тота родина, про котру він говорив?

Ювіт засьміяв ся. — Може то й она була — сказав він. — А тепер вернім до того чоловіка, що вам дав торбу. Чи то була стара торба?

— Ні, зовсім новісенька, з брунатної шкіри.

— А чи була замкнена?

— Того я вже не випрактикував, бо то мене нічого не обходило.

— Зовсім справедливо. Але сам пан В.? — Ювіт став при тім шукати чогось в своїй теці і наконець вийняв якусь фотоґрафію, котру показав Ірляндцеви. — Чи він так виглядає? — спитав він.

— Таки як живісенький! Чи то може ваш приятель?

— Ну, того не можу сказати — відповів Ювіт і усьміхнув ся! — Здогадую ся, що він належить до тої знатної „родини“, про котру пан Голлємс говорив. Ходіть тепер зі мною до Челзі та спробуйте, чи зможете мені показати той дім при Золотій улици. Пішлю по дорожку.

Він вийшов до передної комнати а я за ним.

— Що то все має значити, Ювіте — спитав я. — Чи не впав ти на слїд якоїсь злодійскої ватаги?

Ювіт подивив ся на мене і сказав: Розходить ся, бачиш, о Квінтонів рубін!

— Що? О рубін! Отже возьмеш ся до тої справи?

— Розуміє ся; тепер вже не самі лиш здогади.

— А гадаєш, що знайдеш єго в домі Голлємса в Челзі? — спитав я.

— Ні, бо єго там нема, бо й чогож би так напосїли ся на сего нещасливого Ірляндця? Голлємсова родина не має довіря до поодиноких своїх членів; Голлємс побачив, що нема рубіна і має підозрінє на Лїмі'го, що то він украв єго з торби.

— А хтож то той пан В., котрого фотоґрафія у тебе?

Ювіт взяв до рук пачку старих ґазет, вишукав одну з них і показуючи мені одно місце, сказав: Я то собі запамятав, бо мені здавало ся, що то найлїпший спосіб.

То була вечірна ґазета з минувшого четверга а в ній слїдуюча коротка новинка:

„Того Вількса, котрого вчера арештували на двірци Юстон яко підозріного о крадіж дорогоцінностий на замку Квінтон, випущено знову на волю, бо нема ніяких доказів“.

(Дальше буде).

ся всї члени Думи державної в Тавридскій палатї. Звідтам повезуть їх дворскі екіпажі до Зимного Двірця, де в присутности царя, обох цариць і цїлого двору буде відчитана престольна бесїда. Посли вернуть відтак назад до Тавридскої палати, де відбуде ся вибір президента і членів бюра. Вечером відбуде ся в сали дворяньства відкрите новоутвореної Ради державної.

Найвизначнїйші українські посли, вибрані до Думи державної: Ілия Шраґ, Володимир Шемет і Яків Імшинецкий замітні всї три тим, що належать до найрухливійших патріотів українських і борців за свободу і права народу. Всї три звістні також своїми трудами на поли письменства. Крім тих вибрані ще Яків Гужовский народний учитель, Федосій Дубовик і Оксентий Гренюк з Волини. Про инших ми вже доносили.

В російскім мінїстерстві настали великі зміни. Нинї доносять, що товариш управителя комітету мінїстрів Вуіч іменований сенатором; кн. Оболеньский увільнений зі становища оберпрокуратора сьв. синода; мінїстер комунікаций Немешаєв і шеф адмінїстрациї рільництва Нїкольский увільнені також зі свого становища; на місце сего послїдного іменований Стишінский. Мінїстер фінансів Шіпов і мінїстер просьвіти ґр. Толстой увільнені також; на місце послїдного іменований сенатор Кавфман. На місце дотеперішного мінїстра справедливости Акімова іменований єго товариш Щеґловітов. Контрольор державний Фільософов іменований членом Ради державної а на єго місце іменований Шванебах.

Вислїд виборів у Франциї єсть такий, що радикали вертають до парляменту в збільшенім числї. Доси вибрано: 26 націоналїстів, 56 поступовців, 77 консерватистів і лїбералів, 64 републиканів з лївиці, 83 радикальних, 74 радикальних социялїстів, 32 сполучених социялїстів і 10 независимих социялїстів.

Новинки.

Львів, дня 8-го мая 1906.

— **Практичний курс науки для касєрів** і членів заряду спілок ощадности і позичок уладить бюро патронату при краєвім Видїлї в часї від 2 до 14 липня с. р. На сей курс, що відбуде ся в Кракові, можуть бути приняті кандидати, представлені зарядами єствуючих спілок або основуючими комітетами проєктованих спілок і зголошених до бюра патронату. Число учеників на курсї обмежене до 35. Першеньство прислугує кандидатам з тих патронацких спілок, котрі до сеї пори з курсів не користали, а потребують вишколеня свого кандидата на касієра, іменно, коли у відмовнім полагодженю подання о приняте кандидата представленого на попередний курс одержали приречене приняття на теперішний курс, що в поданю належить пригадати. До просьби о приняте на курс треба долучити: 1. Метрику хрещення або звичайний метрикальний витяг кандидата, 2. пробу звичайного письма кандидата разом з заявою, що коли буде принятим, з'обовязує ся прибути на науку і придержувати ся обовязуючої в часї науки інструкциї. Незасібні кандидати можуть одержати підмогу від краєвого Видїлу по 50 К, о що треба в поданю о приняте просити. Крім того готове бюро патронату підперти заходи принятих на курс кандидатів з місцевостий дальше від Кракова положених о зниженє цїни їзди зелїзницею. В тій цїли належить долучити до подання о приняте окреме подане до властивої дирекциї державних зелїзниць. Подання зверне бюро патронату, по заосмотреню своїм потвердженєм, кандидатам принятим на курс, з вияcненєм, як треба з ними дальше поступати. Вкінци постарає ся бюро патронату також о догідне поміщене участників курсу за час їх побуту в Кракові. Неостемпльовані подання о приняте на курс належить вносити до „Бюра патронату для спілок ощадности і позичок при краєвім Видїлї у Львові“ найдальше до кінця мая с. р. Неувзглядненї подання будуть звернені на кошт петентів.

— **Дрібні вісти.** У Відни пострілив ся оногди ґенерал-майор Бреда і помер від рани в пятницю по полудни. Причина самоубийства невістна. — З Будапешту доносять, що утїк звідтам торговець вина, Симсон Роттер, полишаючи 800.0000 довгів. — Лїсову школу у Львові замкнув краєвий Видїл з причини несупокоїв поміж учениками школи і зарядив нові виписи, котрі відбувають ся нинї і завтра. — В половинї мая відбуде ся в Новім Санчи карна розправа против Вольфа Корнфельда, обжалованого о лихву. Корнфельд побирав нераз і до 1000 процент від позичок.

— **Зазив до читалень „Просьвіти“.** Незадовго, бо вже 29 го червня с. р. відбудуть ся Загальні збори товариства „Просьвіта“ у Львові. До звіту з дїяльности видїлу суть конечно потрібні справоздання читалень. До кождої читальнї „Просьвіти“ вислано відповідний бляикет, але до тепер заледви третя часть зволила над слати свої справоздання. Просимо поспішити ся видїли читалень, а особливо їх голови мають сповнити сей обовязок — наложений на них статутом — під особистою відвічальностию. — З канцеляриї товариства „Просьвіта“ у Львові.

† **Ян Захариясевич,** звістний польский повістеписатель, помер в недїлю, дня 6-го с. м. в Кривчи над Сяном, в 85-ім роцї житя. Похорон відбуде ся завтра, в середу, дня 9-го с. м. Свого часу твори пок. Захариясевича тїшили ся великим розповсюдненєм.

— **Видїловий курс в Ярославі.** У виконаню рішеня II. загальних зборів членів філії руск. товариства педаґоґічного з дня 7 цьвітня с. р. постановив видїл тої філії отворити в Ярославі для учителів і учительок повітів: ярославского, чесанївского, переворского, ланьцутского і ряшівского приготовляючий курс до шкіл видїлових з I. або II. групи (група залежати буде від того, до котрої більше зголосити ся кандидатів(-ок). Курс тревати буде від 15 липня до 15 серпня с. р. включно. Кошти удержаня враз з наукою будуть виносити около 70 К. Подання без стемпля має ся внести найдальше до 1 червня 1906 під адресою філії, а на відповідь долучити марку за 10 сот.

— **Населенє Нового Йорку.** Після обчислень „Herold-а“ то найбільше місто, по прилученю до него всїх підміських осель, числить тепер 8,200.000 мешканців, отже о оден мілїон більше, нїж цїла Галичина. Промінь міста від головного ратуша виносить 19 анґлїйских мил. Населенє збільшає ся що години о 18 осіб. Тепер є чимраз більше приклонників осель на передмістях. Деякі передмістя вже перелюднені. Незадовго має зникнути одна з найцїкавійших, а при тім найбруднїйших дїльниць, іменно хіньска.

— **Meningitis.** В Перемишли лучило ся в послїдних днях кілька случаїв занедужаня на запалєнє мозкових опон з смертним вислїдом. Недуга навістила лише дїти бідних родичів, мешкаючих по вогких і темних сутеренах. Всї случаї занедужаня розвинули ся на підкладї туберкульози легких.

— **Львівскі злодїї при роботї в церкві.** В день храму сьв. Юрия у Львові дали ся в знаки богомільцям львівскі злодїї. Іменно украли они в церкви: Мазуровій з Яхторова, перемишлянського повіта, 27 корон, Михайлови Черниньскому з Гумниск коло Буська 20 корон, Пелехови з Мацошина, жовківского повіта, 20 корон і кількадесять сотиків, Мартї Бараньскій з Білого Каменя, золочівского повіта, 160 корон, Мариї Клюфас з Новосїлок, рудецкого повіта, 7 корон, Гриницишинови, львівскому зарібникови, 24 корон, Василеви Андриновскому з Вородлевич, дрогобицкого повіта, 6 корон, Василеви Килови з Буковини, бобрецкого повіта, 8 корон, Максимови Бедрієви з Вербин, камянецкого повіта, 8 корон, Йосифови Кавцикови з Букачовець 6 корон і Іванови Н. з Отиневич, бобрецкого повіта 8 корон — разом звиж 290 корон, крім незголошених можливих инших крадежий.

— **Зміна осїдків жандармериї.** В окрузї львівскої кр. команди жандармериї перенесено осїдки видїлів: зі Ставів коло Вєрхрати (пов. Рава руска до Потилича і з Роздїля (пов. Горлицї) до Липинок.

— **Нещастна пригода з оружием.** Муляр Юл. Михциньский, переходячи в суботу вечером з кількома товаришами через Кульпарківскі болоня, бавив ся по дорозї набитим револьвером. Нагле з невияcненої причини револьвер випалив, а куля поцїлила в груди понизше серця робітника Йосифа Березовского. Небезпечно раненого Березовского відвезено до загального шпиталя.

— **Самоубийчий замах управителя вязниць.** Управителя при карнім судї в Чернівцях, канцелярийного официяла, Віктора Штаєра, усунено з дотеперішного становища і придїлено до цивільного окружного суду. В наслїдок сего він допустив ся самоубийчого замаху через отроєнє. Причиною усуненя з уряду і замаху мали бути неправильности в орудованю грішми, заробкованими арештантами. Стан здоровля Штаєра дуже поважний.

† **Померли:** о. Амбрози Шанковский, вислужений професор ґімназиї, дня 7 с. м. в Чернівцях, в 74-ім роцї житя; — о. Теодор Лїсевич, парох в Кутах, почетний крилошанин львівскої епархії, декан косівский і заступник маршалка косівскої ради повітової, дня 7 с. м., скоропостижно, в 77-ім роцї житя а 50-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Опава 8 мая. Жадання страйкуючих робітників витковицких доручено нинї товариствам.

Турин 8 мая. Страйкує тут 20.000 робітників ткацких. Межи страйкуючими а войском і полїциєю прийшло до бійки, в котрій одного офіцира і кількох жовнїрів та полїциянів зранено каміньем. Полїция стрїляла з револьверів і зранила 2 демонстрантів легко, а 1 тяжко.

Петербург 8 мая. (П.А.) Нинї появив ся указ царский до мінїстра маринарки вказуючий на конечність скорого відбудованя російскої воєнної фльоти. Цар приказує зреорґанїзувати ґенеральний штаб маринарки.

Петербург 8 мая. (П. А) Ожидають тут приїзду в четвер російского посла в Копенгазї Ізвольского. Іменоване єго мінїстром справ заграничних здаєсь вже бути певною річию.

Риґа 8 мая. Ватага з 15 узброєних людий напала вчера вечером на стацию зелїзничу Шльок недалеко міста Туккум в Курляндиї. Напастники убили одного жандарма, полїцияна, начальника бюра почтового, писаря і якогось офіцира від артилєриї, котрий там случайно був, зрабувала касу двірця зелїзничого і касу бюра почтового та втекла. За ватагою вислано в погоню дві компаниї піхоти з Риґи.

Вашинґтон 8 мая. Департамент державний одержав від конзуля на острові Ґваделюп, що там з нагоди виборів до француского парляменту настали від кількох тижднів розрухи. Головне місто знаходить ся в руках товпи. З Сан Домінґо вислано один воєнний корабель.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телєфона ч. 527).